Дмитро Кракович Dmitriy Krakovich

Орієнтири

Пам'ять стирає обличчя, але залишає відчуття. Відчуття з недоговореного, з не зробленого, з давно забутих думок і ідей, місць і бажань. Надихаючі, такі що звуть кудись картини іноді постають перед нами уві сні, але ми забуваємо про них відразу ж між сніданком і чищенням зубів, або просто шукаємо їм наївні одномоментні пояснення, щоб не тягати в собі вантаж невизначеності. Але пам'ять влаштована не так просто як може здатися! Це в нічні хвилини забуття від денної метушні вона підкидає нам те, що важливо, чи колись було важливо для нас. Те, що ми хотіли, але не зробили, то, про що мріяли, але забули про це, то, де хочемо бути, але втратили в думках орієнтир. Прислухання до цих картин – частина шляху під назвою «пошук себе».

2009-2017 pp.

Guides

Memory erases faces, but leaves the feelings. Feelings from not finished talks, from not done things, from long forgotten thoughts and ideas, places and desires. Inspiring calling visions sometimes appear to us in a dream, but we forget about them immediately between breakfast and brushing teeth, or we simply look for naive momentary explanations – in order not to carry a load of uncertainty in ourselves. But the memory is designed not as simple as it might seem! Instead, during the moments of night, when we are far away from the day's turmoil, it throws us something that is important, or was once important to us. What we wanted, but did not do, what we dreamed about, but forgot about it, where we want to be, but lost a point in our thoughts. Listening to these visions is part of the journey called "searching for yourself".

2009-2017

